

bcn
clàssics

Palau de la Música
L'Auditori

10
ANYS

28
05
26

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

The Constellation Orchestra

Sir John Eliot Gardiner

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

The Constellation Orchestra

Sir John Eliot Gardiner, director titular

28 de maig de 2026, a les 20h

Palau de la Música Catalana

Durada aproximada: 92 minuts amb mitja part inclosa

Juan Crisóstomo de Arriaga (1806-1826)

Simfonia en Re Major 28'
Adagio-Allegro vivace
Andante con moto
Minuetto. Allegro
Allegro con moto

Pausa 15 minuts

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Concert per a clarinet i orquestra en La major, K. 622 25'
Allegro
Adagio
Rondó
Solista: **Nicola Boud**

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Simfonia núm. 49 en Fa menor Hob. I:49 "La Passione" 24'
Adagio
Allegro di molto
Menuet e Trio
Presto

NAUOVER.COM

NAUOVER

The Constellation Orchestra

Sir John Eliot Gardiner, director titular

PRIMER VIOLÍ

Kati Debreczeni
Alice Piérot
Silvia Schweinberger
May Kunstovny
Dominika Fehér
Beatrice Scaldini
Sophie Simpson
Jenna Sherry

SEGON VIOLÍ

Lucy Jeal
Davina Clarke
Jean Paterson
Hetty Wayne
Håkan Wikstrom
Mark Seow

VIOLA

Fanny Paccoud
Lisa Cochrane
Mari Giske
George White

VIOLONCEL

Catherine Rimer
Ruth Alford
Kinga Gáborjáni
Poppy Walshaw

CONTRABAIX

Val Botwright
Markus van Horn

FLAUTA

Rachel Beckett
David Westcombe

OBOÈ

Michael Niesemann
Mark Baigent

CLARINET

Nicola Boud
Fiona Mitchell

FAGOT

Györgyi Farkas
Dóra Kiraly

TROMPA

Peter Moutoussis
Joseph Walters

TROMPETA

Neil Brough
Robert Vanryne

TIMBAL

Robert Kendell

The Constellation Orchestra & Choir

Fundada l'agost de 2024 pel director Sir John Eliot Gardiner, The Constellation Orchestra & Choir representa la culminació de tota una vida dedicada a l'excel·lència musical i a la innovació. Basant-se en un llegat d'actuacions transformadores i en un lideratge pioner en el món de la música clàssica, Sir John Eliot Gardiner ha establert aquest conjunt com un far d'exploració artística i creativitat interdisciplinària.

The Constellation Orchestra & Choir es distingeix per abastar un ampli repertori que va des de l'època barroca fins a la música contemporània. El conjunt es compromet a oferir interpretacions amb rigor estilístic i brillantor tècnica, reflectint el profund coneixement i respecte de Sir John Eliot Gardiner per les tradicions musicals, alhora que n'amplia els límits des d'una mirada contemporània.

Formada pels millors artistes i intèrprets internacionals, The Constellation Orchestra & Choir forma part de la iniciativa denominada Springhead Constellation, una organització avantguardista que connecta la música, l'art i les idees de manera transformadora. Aquest col·lectiu dinàmic aplega conjunts musicals, artistes i creadors amb la voluntat de redefinir l'art del segle XXI.

The Constellation Orchestra & Choir exerceix un paper central en aquesta missió, tot atraient el públic amb propostes accessibles, educatives i captivadores que ressonen a través de generacions i geografies.

Els ambiciosos projectes d'aquest conjunt sovint inclouen gires internacionals per mostrar la seva versatilitat i el compromís amb l'excel·lència artística, així com la creació d'esdeveniments multidisciplinaris que exploren la confluència de la música, l'art i la protecció del medi ambient.

Sir John Eliot Gardiner

Director

Sir John Eliot Gardiner és considerat un dels músics més innovadors i dinàmics del nostre temps. El 2024, va fundar Springhead Constellation, que aplega The Constellation Orchestra i The Constellation Choir. Sota la seva direcció, el conjunt va debutar amb una gira per prestigioses sales internacionals. Convidat habitual de les orquestres més rellevants, Gardiner ha dirigit formacions com la London Symphony, la Berliner Philharmoniker, la Royal Concertgebouw Orchestra, la Philharmonia Orchestra i la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, entre moltes altres.

Amb Gardiner al capdavant, en la seva primera gira europea amb The Constellation Orchestra & Choir, el conjunt es va presentar a les sales següents: Elbphilharmonie Hamburg, Wiener Konzerthaus, Philharmonie Luxembourg, Konzerthaus Dortmund i Château de Versailles el desembre de 2024. L'ambiciós programa de Springhead Constellation per a la temporada 2025-2026 inclou gires europees el desembre de 2025 i l'abril i juny de 2026, així com una gira de debut per Àsia el març de 2026.

L'amplitud del seu repertori es reflecteix en un extens catàleg d'enregistraments premiats, tant amb els seus propis conjunts com amb orquestres de primera línia, com ara la Wiener Philharmoniker. Ha gravat per a Decca, Philips, Erato i Deutsche Grammophon. Amb Monteverdi Choir & Orchestras va realitzar la cèlebre gira Peregrinació de les Cantates de Bach (2000), enregistrada en directe pel segell Soli Deo Gloria. Aquest projecte monumental li va valer el Premi Gramophone a l'assoliment especial el 2011 i el Diapason d'Or de l'Année el 2012. A més, ha obtingut dos premis Grammy i més guardons Gramophone que cap altre artista viu. La seva presència als grans escenaris és constant: el 2022 va participar per 61a vegada als BBC Proms dirigint la *Missa solemnis* de Beethoven.

El 2017, amb Monteverdi Choir & Orchestras, va celebrar el 450è aniversari del naixement de Claudio Monteverdi i va rebre el Premi de Música RPS i el reconeixement de Director de l'Any als Premis Opernwelt.

També ha estat distingit com a escriptor i acadèmic. Entre nombrosos honors, posseeix diversos doctorats *honoris causa*, va ser nomenat Chevalier de la Légion d'honneur (2011) i va rebre l'Orde del Mèrit d'Alemanya (2005). Al Regne Unit va ser designat comandant de l'Imperi Britànic (1990) i investit cavaller pels seus serveis a la música per la reina Elisabet II (1998).

Vine a sopar amb
la teva entrada del
concert i et regalem
una **copa de cava**.

CUINA OBERTA
tots els dies
de 13h a 00h

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona
Tlf. 93 319 30 33
reserves@7portes.com

Restaurant oficial del **bcn**
clàssics

www.7portes.com

@7Portes

VANGUARDISTA

1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Que s'emociona amb la música clàssica.
Subscriber de La Vanguardia.

Orgullosos dels nostres més de **150.000 subscribers**,
que estimen la cultura i vibren amb cada representació musical.

Suma't a

LA VANGUARDIA

Notes al programa

Entre ombres, la llum

La tornada de Sir John Eliot Gardiner als escenaris espanyols es produeix amb un programa centrat en dues de les seves «especialitats» —els dos grans del classicisme pur—, però comença situant al seu lloc l'obra d'un compositor espanyol. Amb alguns creadors com el mateix Mozart o Schubert ens ha quedat la gran incògnita de saber amb quines altres peces ens haurien pogut delectar si no haguessin mort prematurament. No obstant això, en aquests dos casos, sí que ens n'ha quedat un catàleg molt ampli i, a més, en tots dos casos també podem gaudir d'obres que podem qualificar sens dubte de «maduresa». Aquest no és el cas del compositor bilbaí Juan Crisóstomo Arriaga —mort deu dies abans de fer vint anys—, que ens deixa un catàleg notablement menys ampli però de gran interès.

Poc se sap del viatge de Juan Crisóstomo Arriaga a París el setembre de 1821. París ja era un dels principals centres de la vida musical europea i Arriaga degué entrar gairebé immediatament a l'École Royale de Musique et Declamation. De seguida també degué destacar i cal suposar que les seves relacions amb Luigi Cherubini, aleshores director, van ser molt bones. Hi ha bastant consens a creure que aquell mateix 1824 va compondre la *Sinfonie à grand orchestre*; si fos així, aquesta simfonia seria pràcticament contemporània de la *Primera* de Mendelssohn, la *Inacabada* de Schubert i la *Novena* de Beethoven.

Més enllà de les vicissituds de les fonts de l'obra, que han requerit una abundant tasca de recerca, el que queda molt clar és la seva qualitat, no pas exempta, ni molt menys, d'una bona invenció melòdica ni d'un ús més que notable de l'orquestra. El plantejament del primer moviment és original: comença amb un ampli i fosc Adagio en re major al qual segueix un Allegro vivace (en re menor) amb un marcat caràcter rítmic que, pas a pas, construeix l'arquitectura del temps fent servir dos temes principals, el primer més vigorós i emfàtic que el segon. Una claredat d'estirp clàssica és palesa a l'Andante amb un primer tema d'aire pastoral que encaixa amb tota naturalitat amb la meravellosa senzillesa d'una amable melodia, exposada per la corda, al segon. El Minuetto destaca per la senzillesa, que ens porta amb una gran naturalitat a l'intens re menor en el qual

es desenvolupa el moviment final, que ens acaba conduint cap a una coda que empra el motiu de l'Adagi inicial, amb la qual cosa la sensació d'obra coherent i completa queda confirmada.

Començàvem aquestes notes parlant de les morts prematures d'Arriaga i Mozart, i justament el concert de clarinet d'aquest darrer demostra fins a quin punt Mozart va assolir una plena maduresa compositiva. En els últims números del seu catàleg ens va llegar obres que només es poden qualificar com a autèntic patrimoni sonor de la humanitat. Seria poc rigorós atribuir la centralitat d'aquest concert únicament al geni de Mozart i oblidar dues persones que van tenir molt a veure en la creació d'aquest concert: el clarinetista Anton Stadler i el fabricant d'instruments Theodor Lotz. El 1785, a Viena, una sèrie de casualitats van propiciar la curiosa connexió entre compositor, intèrpret i lutier. En aquesta data, Mozart ja era amic i company de lògia de Stadler. Simultàniament, l'arribada de Lotz a la capital imperial va coincidir amb l'ingrés de Stadler a la mateixa lògia maçònica de Mozart, La Beneficència.

Centrant-nos en el concert en si mateix, es tracta d'una d'aquelles obres sobre les quals resulta difícil escriure. La genialitat de Mozart es desplega en aquesta gairebé mitja hora de música en tota la seva esplendor. El domini tècnic dels materials és tal que sembla esvaïr-se per posar-se al servei d'una expressió que reflecteix la terrible lluita entre l'ombra i la llum. Mozart —qui sap si ja presentint el seu final— sembla obstinat a fer prevaler la llum, però es percep un halo fosc que ens remet a les contradiccions inherents a la condició humana. El resultat és una bellesa immensa que arriba directament a l'oïdor, a qui permet entreveure allò que, sense l'art, no podem ni tan sols concebre: la transcendència mateixa de l'ésser humà.

L'Allegro inicial té una estructura tripartida en forma sonata. La introducció orquestral planteja el tema principal i cedeix ràpidament el protagonisme al clarinet solista, que presenta el tema principal i el secundari, de caràcter melòdic

i rítmic oposat. Un tercer tema, en do major, juga amb el registre més greu de l'instrument —tan preuat per Mozart— i desplega un brillant joc d'arpegis i escales que doten l'obra d'aquest caràcter virtuosístic, escrit sens dubte pensant en el lluïment de Stadler.

L'Adagio torna a fonamentar-se en una sòlida estructura ternària en forma sonata, que és el marc perfecte per crear una atmosfera de gran serenitat. El primer tema és presentat directament pel clarinet a l'inici del moviment, i l'orquestra acompanya aquest cant amb un exquisit sentit de la frase musical. A poc a poc, la música va discorrent fins a assolir una cadència escrita pel mateix Mozart, en la qual, amb una naturalitat captivadora, torna a destacar el registre greu de l'instrument. El moviment conclou reafirmant, sense cap esforç, aquesta sensació de serenitat tan simple com profunda.

El tercer moviment és un rondó i presenta l'habitual exposició de temes amb el retorn recurrent al tema principal, novament amb una naturalitat lluminosa. Mozart desenvolupa la forma amb un diàleg fluid entre el clarinet i l'orquestra i aprofita per esbrar les possibilitats tímbriques de l'instrument. Al final, ens resta una sensació d'equilibri perfecte entre forma i contingut, que és potser un dels trets distintius del geni de Mozart, que s'expressa molt bé en aquest concert. No ens ha d'estranyar, doncs, que aquesta música hagi estat utilitzada en nombroses ocasions; tanmateix, crec que l'ús del segon moviment del concert per part de Sydney Pollack a la pel·lícula *Out of Africa* mereix ser recordat com a tancament d'aquest escrit sobre el concert mozartian.

El maig de 1761, Franz Joseph Haydn va ser contractat pel príncep hongarès Paul Anton Esterházy com a segon mestre de capella del palau d'Eisenstadt, situat a la banda austríaca de la frontera austrohongaresa. Aquest contracte va suposar per a Haydn el que la majoria dels seus companys anhelaven: estabilitat, ingressos fixos, allotjament, manutenció i estatus social. A més d'això, però, el càrrec li proporcionava un vincle pròxim amb l'aristocràcia imperial i una orquestra de quinze músics per a la qual compondre. Van ser tres dècades al servei dels prínceps de la família Esterházy, que, des dels seus palaus, van marcar —potser sense ser-ne conscients— la història de la música.

Els Esterházy —molt propers a la corona imperial austríaca— van ser la família més rica de tota l'Europa oriental durant el segle XVIII. En morir el príncep Anton, la vida de Haydn es va veure vinculada a la figura del nou príncep, Nikolaus

Esterházy, «el Magnífic», qui va impulsar la transformació d'un antic pavelló de caça a Süttör, a l'oest d'Hongria, en un palauet cortesà de gran esplendor anomenat Eszterháza. Nikolaus va donar a la música i a Haydn el lloc que es mereixien i va esdevenir un protector entusiasta del compositor, que va estar al seu servei fins a la mort del príncep el setembre de 1790. L'estabilitat —que per a d'altres potser hauria estat un lligam— per a Haydn va ser el marc perfecte per desenvolupar el seu art amb llibertat. La protecció i el respecte del príncep l'obligaven a ser original i a innovar musicalment.

Hereva directa de tot aquest univers és la simfonia que tanca el programa d'aquest concert. Composta el 1768 a la cort dels Esterházy, la *Simfonia núm. 49* de Joseph Haydn ha donat lloc a diversos equívocs, el principal dels quals deriva del seu sobrenom, *La Passione*, que, com tots els subtítols de simfonies de Haydn, no li va ser atorgat pel compositor, sinó que va sorgir després de la simfonia. Algunes fonts relacionen aquest títol directament amb la Passió de Jesucrist, ja que l'obra va ser interpretada durant les celebracions de la Setmana Santa de 1790 a la ciutat alemanya de Schwerin, on estaven prohibides les obres seculares en aquest període litúrgic. Aquesta idea no és descartable a priori si tenim en compte l'estructura general de l'obra, que s'até canònicament al model de la *sonata da chiesa* del primer barroc, amb un ampli adagi introductorï seguit per tres moviments més ràpids i dinàmics. En tot cas, aquest ambient aparentment tràgic que embolcalla la simfonia està determinat per la seva homotonalitat: els quatre moviments estan escrits en fa menor, amb l'única excepció del trio del minuet, escrit en un brillant fa major que sembla posar llum momentàniament al caràcter ombrívol de l'obra. En evident contrast amb el greu i emotiu adagi inicial, els moviments ràpids (en aquest cas, el segon i el quart) són enèrgics i ansiosos i suposen un exemple bastant evident de l'estil *Sturm und Drang*, del qual Haydn potser va ser el màxim exponent alhora que precursor. Robbins-Landon opinava que Haydn ens va brindar amb *La Passione* una de les seves simfonies en tonalitat menor més perfectes i convincents.

Juan Carlos Galtier

Egass
barcelona

Joies amb essència

www.egassbarcelona.com

Handmade

 [egass.jewels](https://www.instagram.com/egass.jewels)

bcn
classics
Palau de la Música
L'Auditori

10
ANYS

Últimes
entrades

07.07.26 \ 20 H \ L'AUDITORI

Gustavo Dudamel: Simfonia Leningrad

Sinfónica Nacional Juvenil
de Venezuela

bcnclassics.cat
Tel 93 342 61 75

Les flutes de cristall de Claude Laurent

Montserrat Gascón Castillo

amalgama
textos

**Les flutes de cristall
de Claude Laurent**

L'instrument que va captivar Napoleó

Montserrat Gascón Castillo

**Descobriu perquè aquest instrument
va captivar Napoleó**

Consulta el nostre catàleg:

www.trito.es

Gustavo Dudamel
& New York Philharmonic

Anne-Sophie Mutter
& Münchner Philharmoniker

Klaus Mäkelä
& Royal Concertgebouw Orchestra

Daniele Gatti
& Staatskapelle Dresden

Entrades ja a la venda
bcnclclassics.cat | 93 342 61 75

Abonaments
25%
de descompte

Cicle BCN Clàssics 25\26

Organitzen:

IBERMÚSICA
FUNDACIÓN IBERMÚSICA

Amb el suport de:

Col·laboren:

idealista

Mitjans oficials:

Cat *M*úsica

LA VANGUARDIA

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

